

אנו

וشنנותם לבני

בית אברם משה
נעשה הרוחן אברם משה בר שלמה צבי

הכו שלה, השליךות שלנו

בין יהודים אחד למשנהו, ובלי שזה נראה לנו בכלל פסול אנו מכבים את המכבדים גמולולים בפושוט.

"אבל עכשו שסבהה השגחתו יתפרק, שהתקבנתו לקפל את פניו תפאון פיחוון איש, ולחלק לו כבוד מלכים. איזי, אחריו שלבשו התברר שהיתה פאון טיעות, האם היה עלי משום בר לחידל מן הנקודות הטהורות, וכן מתקבנה בדיחלו וריחינו לךים מצוה זו של הקבלת פני או רוחך בכל קהדרים? אם האם היה עלי לפסק מן המשעה הטוב אף ורק משוגם שההואוון הפה יהודי פשוט?"

"וואו, תיש בכלל בונמץ יהודי שהוא יהודי פשוט?!"

(עפ"י 'מורביצי תורה ומוסר')

מה הוא אומר

כה. רפומן אומר:

כפלח מרימון וקמיה מבעד לצפונן (שיר השירים ז)

לפעמים תוקפות אותנו מחשבות יאוש שונבות ממערכנו, אנו חושבים לעצמנו, כמו שאנו חסרים, כמו אנחנו לא עושים מספק, כמו מציאות אנו מפסים, כמו שאנו מञצים את חיינו פאן, כמו רוח אנו מפסים...

על אף שהוא נכון, שנו באמות כל גבע של חיים עלי אדמות הוא הזדמנות פז לפועל ולעשנות, לנצח ולהתהלך עוד ועוד, וכל רגע שלא עשינו זה - הרי שההפסהנו אותו לנצח נצחים, למורת זאת, בדרך כלל היצור הרע האהנו, מה יש לך להקשין הרי מפילה פסקות את הנאה, מה יש לך לא תצא לחשוף מה שסביר הריבת, בין פה לא תצא לחשוף מה שסביר קחחמת, ומה לך להקשין...

במובן שעלינו לברך מוחשיות ותחושים רעות כמו אלו, ואדרבה, לנו את בטענה החזקת לצד הגדי: עזקה המשך מאחוריה

הmeshuk מהריה

פרשת ויגש

לאורם נLER

סיפורים מתקופת על מסורי הדורות

מעשה שבאנו ואמרו לצדיק רבינו איסר זלמן מלצר זצ"ל, שה'חוץ איש' הגיע לבקרו. מיד חփזו רבינו איסר זלמן ולבש לכבוד הוארה החשוב את תלבפת השבט שלו, ויצא במורצת אל מדרגות החבית כד' להקפייל את פנוי.

בעבור וצעים אחדים נדחומו בני המשפחה בראשם את רבינו איסר זלמן מכנים לבית היהודי ירושלמי פשוט, שבעמראהו הח'צוני באמתה היה בו דמיון לחוץ איש. התקדימה גבריה פאשד ראו בני הבית את רבינו איסר זלמן פשחוא מכבד את האיש בקבוקים מיחדים השמורים לאנשי פעלה, ומושיב אותו בראש השלחן על המזקים שלו עצמו. "במה אני יכול לכביד את אורחיך החשוב?" שאל אותן רבי איסר זלמן, "שפאיל לאמ פוס תה? שפא יטעם מגדנות? או לייטול זיין לסייעך?"

והאיש האלמוני נבזה, מסמיק ומתנצל כלו בפני קרב. "תיליה לי להטיר אדים גדור פמאות" הוא לוחש בזואה, "אלא שעומד אני לנסע בקרוב לחויל כדי לבקש עזרה מудיבים לצער השאת בת' חפלת, ובאת' פשוט כדי להציץ במקtab הפלצת".

מיד נעל רבינו איסר זלמן ניר וקלמוס ונרע לאיש מכוב מלא שכחים ותחלות, כמו "ידי החשוב", "מייקרי עיר החקלא", וכיוצא בלבשו, קטע רבינו איסר זלמן על המכוב ומסרו לידי האיש, גם הוסיף לו בעל פה אחולים עמוק הלב להצלחה. לאחר מכן הוא קם ללאות ניד עמו את כל המדרגות, עד שיצא האיש לרוחב ונפנה לדרכו.

כשחזר אל הבית הקיפאוז תלמידים ובני משפחה שגכו בשעת הפעשה, והתמייקה על לשונם: "מה פשר הקבוץ בגודל בו בפדי הרבה את האורחים שכא ליפוי?"

אמר להם רבינו איסר זלמן:

"באמת, הקבצת אורחים מצאה גודלה היא, גם מצות כבוד האלת יקרה ותביה, עד שפונ קראי היה להתנהג לכל אדם מישראל, היה מי שייה, כמו לתלמיד חכם מפלג בדרך שפדי אברם אבינו את אורחיו הפלאיכים בעת שבחם ערבים."

"אלא מה? בעוננות שרף, המוצאות מזלות בעיננו ואנו באים וטפלים

שמחה של מצוה בכחול "קנו יוסף", סניף רמת בית שמש.

לאחר חדש עמל יווע. התקנים מעמד סיים ההלכות ערוביין עם סגירות הי"ס. וסעודה מצווה. בחשחתפות זרנויים ואושי צבור.

מפני: ראש הכלל המרי בבלז'ה שליט א', וב' קהילת 'א' עזר' הרוש' ש והבן מונק שליט' א', ראש הכלל ו/or' ישוננה לבן' הוגו' גלמור שליט' א'

בdziיר חלק מו הארכיים משתתפיםacha"צ
בלמוד של מפעל "שנוגטם לבנייה": השמחה
לטמרה של תורה הקראית על הפלמים
השפיעה עליהם רופת.

תווות להתחילה ולסימן מפקחות וספרים הרבעה!

ח'זון בני
עטיפות משלוחת סטנגי' ישננתם.

המשך "מה הוא אומר"

בג'ל ש'פֶל רגע הוּא בְּכָה מִסְגֵל. ה'יא
ה'זונת שלא לפספס עוד רגעים יקרים פאל.
ש'פֶדָא ל' לפחות לתפס את הרגע הפא.
ב'פֶצֶל את הרגעים הפאים עליינו מפהן ואילו.
וכה נצליח להתרום עוד ועוד ולצבר לעצמנו
עוד ועוד עולמות של שבר.

שָׁכַן זאת עליינו לזרור תמיד: בסופו של דבר
הרי יש לנו כל קב' הרפה. אך שלא היה יש
בצקלון שכירנו תורה אטפלה ומעשים טובים.
שלפ' אחד מכם היה שוה לחווית עבורי חיים
שלמים. על אחת כמה וכמה כשאננו מלאים
וגודאים בזוכיות.

המלה ים בפירושו על שיר השירים כותב,

מתלמידי
尚书 אבזמל

ק'שננהם
0-733-744-755

הקורס
וشنנותם לבניין

חידת פרשת זבוח

הזכות בהגירה:
הזכות: יעקב סקלאר נ"י, בית
לאבלה הפטר נא לפנות לרוכץ הסופי

לכפתם נפרנס לא לסתות לורט וויבן

כפלדור, הפלין לעתיד, פוגש לאשונה את שמואל הבהיר. דוד מונאר צייר אדסונג' (שמעואל א. צייר).

ש. אלדן ג. פורטנווּי מ. דרוֹר א. בְּנִידִיקֶט י. אלבּוּם ב. עָזָרִי

א. גוטמן
אל. קורוב
ד. פרוש
ב. עילום שם

ב. קלין	א.ט. פאץס	ש. בראון	ב. שטיינרברט	ו. סקלאר	ו. שניר
ו. אמסלם	ו. גולדמן	ו. קליין	ו. קליין	ו. קליין	ו. קליין

הורים המונעים לרשום את בנהם לילמוד בטסגורת "שנחתם לבנייך" יפנו למשרד לקבלת פרטיים: 02-3733111
לחוות הנצחות, חסויות או קבלת עליונות באופן קבוע נזון לפנתה לטסגורת הנ"ל בתשלום סמל'